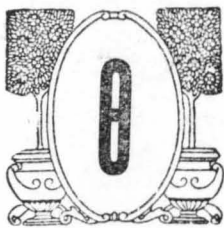

ΑΣΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΚΑΣΤΟΝ ΛΕΡΟΥ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Α σέ σκοτώσω, Κιρκώφ! ούρλιαζε ο κόμης Σομπέργκ, ο οποίος αναζητούσε στη μέση του τὸ σπαθί του, ξεχνώντας ότι τὸ εἶχε αφήσει στὸ βεστιάριό. "ὦ! ἂν εἶχε ἓνα πιστόλι ἢ ἓνα μαχαίρι.

Καὶ ἤθελε νὰ ὀρμήσει κατὰ τοῦ Κιρκώφ. Μὰ οἱ φίλοι του τὸν συγκρατοῦσαν, ἐνῶ ἡ χορεύτρια ἔδενε τὸ μέτωπό του μὲ μιὰ πετσέτα.

— Σκοτώστε τον! τοῦ φημιόριζε συγχρόνως ἡ 'Ελένη στ' αὐτί. Σκοτώστε τον ἀπόψε, ἀγαπημένε μου μικρούλη!...

— Θὰ τὸν σκοτώσω! Σοῦ ὀραῖζομαι πὼς θὰ τὸν σκοτώσω! τῆς ἀπάντησε ὁ Σομπέργκ.

Ἡ λύσσα τοῦ πρίγκηπος Κιρκώφ δὲν εἶχε καθόλου γαληνέψει μὲ τὴ μοιχεία πὺρ ἔσπασε στὸ κεφάλι τοῦ κόμης Σομπέργκ. Κάθε ἄλλο μάλισα. Ἡ θεὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἀντιπάλου του τὸν ἐρέθειζε ἀκόμη περισσότερο καὶ ζητοῦσε μὲ δυνατὲς κραυγὰς τὰ ὅπλα του, ἐνῶ τοῦ κἀκου ὁ Νερατῶφ προσπαθοῦσε νὰ τοὺς καθυστερήσει.

— Ἡ αὐτὸς ἢ ἐγὼ! οὔρλιαζε. Ὁ ἓνας μας εἶνε παραπανίσιος! στίς ὄψεις τοῦ Νέβα!

— Ναί!... Ναί!... Ἐοῦ εἶσαι παραπανήσιος! Καὶ γι' αὐτὸ θὰ σέ ξεκάνω, παλητόμαρο! τοῦ ἀπαντοῖσε ὁ Σομπέργκ, στριφογυρίζοντας τὰ κἀκονα μάτια του μέσα στὶς κόγχες του.

— Θὰ σέ ξεκοιλιάσω, βρομιόσκυλο!...

— Θὰ σέ κἀνω κωμῆματα, τέρας!...

— Ἐχουν δίσκο, εἶπε τότε ψυχρὰ ἓνας εὐγενὴς, ὁ ὁποῖος σκαῦλιζε μὲ πόδα τὸ αἶμα τῆς πληγῆς τοῦ Σομπέργκ. Ἐχουν δίσκο! Τέτοιους προσβολὰς μεταξὺ τόσοσ ἀρχόντων, ἀκαταίτων ἀμεση ἐπανόρθωσι διὰ τὸν ὄπλον. Αὐτὸ τὸ αἶμα χροαῖζεται ἐκδέχεται!...

— Τὸ σπαθί μου γιὰ νὰ τὸν τριπήσω πέρα γιὰ πέρα! Ξεφώνησε ὁ Σομπέργκ.

— Τὸ πιστόλι μου γιὰ νὰ τοῦ τανάξω τὰ μυαλά στον ἀέρα! φώναζε ὁ Κιρκώφ.

— Αὐτοῖμαι πολὺ, πὺρ ὄλ' αὐτὰ συμβαίνουν ἐξ αἰτίας μου, εἶπε ἡ 'Ελένη. Οἱ φίλοι μας ἐδὸ εἶνε τρελλοὶ ἀπὸ ἔρωτα. Ὅσο γιὰ μένα, θὰ ἐπανορθώσω ὅσο μπορῶ τὸ λάθος μου. Καὶ δηλώνω ἐπίσημα, ὅτι ἡ 'Ελένη Κουλίγαν θὰ χαρίσει τὸν ἔρωτά της στὸ κωμῆτῆ.

— Ὄρα! Ὄρα! φώναζαν ἀπ' ὄσες τίς μεριές.

— Ὄπλα! Ὄπλα! Ζητοῦσαν οἱ ἀντίπαλοι.

— Ὅποτε θὰ ἔχουμε μονομαχία θανάσιμη; ρώτησε ἀναστενάζοντας ὁ Νερατῶφ, ὁ ὁποῖος ἔλαζε, ὅτι μὲ μιὰ ἀνάιακτη μονομαχία θὰ κανονίζονταν ἡ διαφύρασι αὐτῆς ὑπόθεσις.

— Ἐτσι πρέπει νὰ γίνῃ! τοῦ ἀπάντησε ἡ 'Ελένη. Δὲν μπορῶ νὰ χαρίσω τὴν ἀγάπη μου καὶ στοὺς δύο!... Ὁ ἓνας πρέπει νὰ ξεαφανιστῇ.

— Θάνατος! Θάνατος! οὔρλιαζαν οἱ ἀντίπαλοι.

Ὁ κόμης Νερατῶφ, προβλέποντας ὅτι τὸ σκάνδαλο θὰ ἴταν τρομερὸ καὶ φοβούμενος, μὲ τὸ δίσκο του, γιὰ τὴν ὑψηλὴ του θέσι στὸ ἴπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔσπευσε νὰ ξεαφανιστῇ ἀπὸ μιὰ μικρὴ πόρτα. Ἐτσι, κανεὶς δὲν τὸν εἶδε πειὰ ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

Ὁ Σομπέργκ ὤρισε τότε ὡς μάρτυρά του τὸν γέρο στρατηγὸ Σμεζῶφ καὶ ὁ Κιρκώφ τὸν συνταγματάρχη Μπαλατῶφ.

Οἱ δύο αὐτοὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἀνέλαβαν νὰ κανονίσουν τὰ τῆς μονομαχίας. Καὶ νὰ τί ἀποφάσισαν ἔπειτα ἀπὸ μιὰ μικρὴ σύσκεψη, νομίζοντας πὼς ἐπιδεικνύον τὴν προσωπική τους ἀνδρεία μὲ τὸ νὰ ἐπιβάλλουν τοὺς πὺρ τρομεροὺς ὄρους στοὺς πελάτες των: Ὁ ἄριστος ἐστὶν ἡ διάθεσι τῶν ἀντιπάλων ὀλοκλήρου τὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ τῆς 'Ελένης, ὅπως ἐπίσης θὰ τοὺς ἄρισαν καὶ τὴ χειμερινὴ τραπεζαρία, ἡ ὁποία ἔβλεπε στὸν κῆπο καὶ στὴν ὁποία εἶχαν σουτάρει πρὸ ὀλίγου. Μὰ δὲν ἴχαν τὸ δικαίωμα νὰ περάσουν τίς πόρτες, ἀπ' τίς ὁποῖες ἔμπαινε κανεὶς στὰ ἐσωτερικὰ διαμερίσματα τοῦ σπιτιοῦ. Θὰ τοὺς ὀλοκλήρουν τὸν καθῆνα τοὺς μ' ἓνα σπαθί, μ' ἓνα περιστροφικὸ μαρῶνι καὶ μὲ πενήντα φουσίγγια καὶ θὰ τοὺς ἄρισαν νὰ χτυπιῶνται μέχρις ὅτου ὁ ἓνας ἀπ' τοὺς δύο θὰ ἔσπεφε κάτω νεκρός.

Ὅταν οἱ μάρτυρες ἀνεκοίνωσαν τοὺς ὄρους αὐτοὺς στοὺς προσκαλεσμένους, ὄλοκ τοὺς ἄρισαν μὲ μεγάλη ἰκανοποίησι.

— Δὲν θὰ ξεφύγῃ οὔτε ὁ ἓνας, οὔτε ὁ ἄλλος! εἶπε κάποιος.

— Θὰ ἴταν κωῖμα νὰ σκοτωθῶ ἐγὼ! εἶπε ὁ Σομπέργκ καὶ ἔριξε στὴν 'Ελένη ἓνα βλέμμα γεμάτο πάθος.

— Πρόσεχε, μικρὴ μου ἀλεπού! τοῦ φημιόρισε ἐκεῖνη στ' αὐτί.

Καὶ πλησιάζοντας τὸν πρίγκηπα Κιρκώφ, εἶπε καὶ σ' αὐτόν:

— Φαντάζομαι πὼς δὲν θὰ δυσκολευτῆς νὰ ξεπαστροφῆσι αὐτὴ τὴ χοντροσαρούκκα!

Καὶ συγχρόνως τὸν σταύρωσε μὲ τὸ χέρι της στὸ μέτωπο. Ἄγνωστο ὅμως εἶνε ἂν ἤθελε μ' αὐτὸ νὰ τὸν προστατεύῃ ἢ νὰ τὸν σημαδέψῃ ἀπὸ πρῖν γιὰ τὸ θάνατο.

Ἐπειτα ἡ 'Ελένη παρέσυρε ὄλους τοὺς καλεσμένους της ἔξω ἀπὸ τὴ χειμερινὴ τραπεζαρία καὶ τοὺς ἀνέβασε στὸν πρόνοτο πάτωμα τῆς κατοικίας. Ἐκεῖ ἔβγαλαν καρέκλες στὸν ἐξώστη καὶ οἱ μάρτυρες ἐγκαταστάθηκαν σ' αὐτῆς. Καθὼς δὲ τὸ διαμέρισμα αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ σχηματίζε γωνία μὲ τὸ κεντρικὸ περιπέριο, στὸ ὁποῖο βρισκόταν ἡ τραπεζαρία, ἴσαν βέβαιοι πὼς δὲν θάχαναν τίποτε ἀπὸ τὸ θέαμα.

Οἱ ἄλλοι προσκαλεσμένοι πῆγαν καὶ στάθηκαν στὰ παραθύρια, γελώντας καὶ σιγοκουβενιάζοντας.

Ἡ νύχτα εἶχε ἀρχίσει νὰ παίρῃ μιὰ ὑπέροχη τριανταφυλλένια ἀπόχρωσι, κάτω ἀπ' τίς πρῶτες ἀντανάγειες τοῦ ἡμερημῶματος. Ὁλότοσο, ἴτηρχε ἀρετὸ σκοτάδι ἀκόμη κάτω ἀπ' τὰ δέντρα τοῦ πάρκου, γιὰ νὰ κρύβονταν οἱ ἀντίπαλοι.

Τοὺς εἶχαν τοποθετήσει πίσω ἀπ' τὰ δέντρα σὲ δύο ἀντίθετες γωνίες τοῦ κῆπου καὶ εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ δράσουν ὅπως ἤθελαν, μὴδὲ θὰ ἔδινε τὸ σύνθημα ὁ Σμεζῶφ.

Ἐπιπρὸ τοῖχοι περιστοιχίζαν τὴν ἀπόμωρη ἔπαυσι τῆς 'Ελένης, καὶ ἔτσι δὲν εἶχαν νὰ φοβούνται καμμιὰ ἀνεπιθύμητη ἐπέμβασι.

Τέλος, ὁ Σμεζῶφ πυροβόλησε δύο φορές στὸν ἀέρα, δίνοντας ἔτσι τὸ σύνθημα τῆς ἐναρξῆς τῆς μονομαχίας. Ἀπόλυτη σιωπὴ ἐπακολούθησε πὺρ βάστηξε πέντε ὀλοκλήρη λεπτά. Οἱ ἀντίπαλοι δὲν φανιάντουσαν πούθενά.

— Θ' ἀποκοιμήθηκαν ἴσως, εἶπε ἡ 'Ελένη.

Ὅλοι γέλασαν, ἀκούγοντας τὰ λόγια της αὐτὰ, ἐκτός ἀπὸ τοὺς μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι, ἀγανακτισμένοι, ἐπέβαλαν σιωπὴ.

Ἐξάρνα τότε ἀλλεπάλληλοι πυροβολισμοὶ ἀκούστηκαν, προερχόμενοι ἀπὸ τὸ βάθος ἐνὸς σὺδεντρον σκοτεινοῦ, πὺρ βρισκόταν στὸ βόρειο μέρος τοῦ πάρκου. Ἐπειτα εἶδαν τὸν πρίγκηπα Κιρκώφ νὰ βγαίῃ γρήγορα ἀπ' τὸ σὺδεντρο αὐτὸ, νὰ διωχθῇ τρέχοντας ἓνα δρομάκι καὶ νὰ χωνεταὶ σ' ἓνα ἄλλο σὺδεντρο. Συγχρόνως ὁ κόμης Σομπέργκ παρουσιάστηκε στὴν ἄκρη τοῦ πρώτου σὺδεντρον, κρατώντας στὸ χέρι τοῦ τὸ περισσότερο τοῦ πὺρ ἀρχαῖε.

Ὁ Κιρκώφ δὲν ἄργησε νὰ παρουσιαστῇ πάλι, μὰ ἀμέσως ὁ ἀντίπαλός του πυροβόλησε πάλι ἐναντίον του. Εἶδαν τότε τὸν πρίγκηπα νὰ κἀνη κάποια σπασμοειδῆ χειρονομία καὶ νὰ κρύβεται πίσω ἀπὸ μερικὰ δέντρα, παρακλίοντας.

— Ἡ γνῶμη μου εἶνε, ὅτι ὁ Κιρκώφ πληγώθηκε, εἶπε ὁ Σμεζῶφ.

— Ἴσως, ἀπάντησε ὁ ἄλλος μάρτυς, ὁ συνταγματάρχης Μπαλατῶφ. Ἐνα παιρνίδι ἀνοχτὸ σὰν τὸ δικὸ του, ἔχει καὶ τοὺς κινδύνους του.

Ἐπὶ μερικὰ λεπτά, οἱ δύο ἀντίπαλοι χάθηκαν ἀπὸ τὰ μάτια τῶν θεατῶν τῆς πρωτοφανοῦς αὐτῆς μονομαχίας. Ἐπειτα, ξαφνικὰ, ἀλλεπάλληλοι πυροβολισμοὶ, πρόδωσαν τὴν παρουσία τους σὲ μιὰ διεθνή ἐντελῶς ἀντίθετη ἀπὸ τὴν προηγουμένη, κοντὰ στοὺς σταύλους τοῦ πάρκου. Ἐκεῖ, ἴτηρχαν δύο δέντρα πὺρ τὰ χῶριζε ἀπόστασις ἔκτοσι περὶτον μέτρον. Κοιμημένοι τώρα πίσω ἀπὸ τὰ δέντρα αὐτὰ, ὁ Κιρκώφ καὶ ὁ Σομπέργκ, πυροβολοῦσαν ὁ ἓνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου μὲ μανία.

Σὲ μιὰ στιγμῇ, δύο σφαίρες πῆγαν καὶ χτύπησαν τὴ γωνία τοῦ παραθύρου, ὅπου στεκόταν ἡ 'Ελένη μαζί μὲ τοὺς φίλους της. Ὅλοι τρώμαξαν καὶ τραβήχτηκαν μέσα καὶ μόνον ἡ χορεύτρια δὲν κινήθηκε ἀπ' τὴ θέσι της.

— Θὰ δῆτε πὺρ θὰ σωθοῦν αὐτοὶ καὶ θὰ σκοτώσουν ἐμὰς! εἶπε γελώντας ἡ 'Ελένη. Ὅσοι εἶνε προστάται οἰογενεῖας, ἄς κατεβῶν κάτω στὰ ὑπόγεια!

— Σιωπή! διάταξαν οἱ μάρτυρες.

Μὰ, ἔξαφνα, ἀπὸ τὰ στόματα ὄλων τῶν

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ (Ἔργον τοῦ Μιχ. Ἀγγέλου καὶ τοῦ Μάρκου Βενεδοῦ).

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

θεστών της μονομαχίας, Ξέφυγε ή κραυγή :

— 'Ο Σομπέργκ χτυπήθηκε!...
Πράγματι, ο κόμης είχε βγάλει ένα πένθημο στεναγμό κι είχε ποικραστεί κάτω, πίσω απ' το δέντρο, στο όποιο βρισκόταν κρημνισμένος, σταυρώνοντας τα χέρια του.

— Πέθανε! φώναζαν οι θεαταί, στους όποιους του κάκου οι μάρτυρες προσπαθούσαν να επιδώσουν σωτή. Πέθανε!...

Πράγματι, ούτε σάλευε καθόλου και φωνάζαν πειά σαν σκοτωμένος. 'Ο Κιρκώφ δεν ξαφνιαζόταν καθόλου που τον είχε πετύχει. Τό άγκωδες σώμα του αντίπαλου του, που δεν τό έκορυβε δόλοκληρο τό δέντρο, του είχε δώσει στόχο εύκολο.

Όστόσο, για περισσότερα ασφάλεια, πυροβόλησε ακόμα μία φορά έναντιόν του κι έπειδή ο Σομπέργκ εξακολουθούσε να παραμένει ασάλευτος, ριφονιδύνευσε κι έγκατέλειψε τό δέντρο, πίσω απ' τό όποιο βρισκόταν κρημνισμένος κι αυτός, ανά προχώρησε με τό περιστροφό του προτεταμένο.

Ήταν χαριτωμένος, γιατί είχε προσέξει, ότι ο κόμης, πέφτοντας, δεν είχε άρτησει τό περιστροφό του, τό όποιο βρισκόταν πάντα μέσα στό χέρι του.

Γι' αυτό σκόπευε τώρα, μόλις θά έβλεπε τον Σομπέργκ — αν δεν ήταν πραγματικά νεκρός — να κινή την παρακωχή κίνηση, ή πυροβολήση πάλι έναντιόν του και να τον άρτηση στον τόπο.

Η σκέψης αυτή τον έκανε τολμηρό και μ' ένα πήδημα διέσχισε την απόσταση που τον χώριζε απ' τον αντίπαλό του. Μά την ίδια στιγμή, ο Σομπέργκ, ο όποιος έκανε τό σκοτωμένο, ενώ ήταν μόνο τραυματισμένος σοβαρά στον ώμο, πετάχτηκε έναντι με δύναμη, μά όχι με τόση δύναμη, ώστε να έμποδισή τον Κιρκώφ να ριχτή έναντιόν του και να τον σημαδέψει, στηρίζοντας σχεδόν τό πιστόλι του στον κρόταφο του.

Ήταν χαμένους σίγουρα, αν την ίδια στιγμή δεν συνέβαινε κάτι που έκανε τον Κιρκώφ να βγάλει ένα ούλοιαχτό φρίκης και μανίας.

Τό πιστόλι του δεν είχε πειά φυσίγγια και τό κάκου τραβούσε με μανία τη σκανδάλη του. 'Ο κρημνισμένος δεν έβγαίνει πειά απ' τό άχρηστο αυτό όπλο!

Τότε ήθε έ σειρά στο περιστροφό του Σομπέργκ να κινή αυτό τη δουλειά του. Τρεις άλλεπάλληλοι πυροβολισμοί άκούστηκαν. Κι' ο Κιρκώφ, ο όποιος δεν πρόφτανε ούτε τό σπαθί του να τραβήξή, ούτε τό πιστόλι του να ξαναγεμίση, χτυπημένος από δύο σφαίρες στις μασέλες κι από την τρίτη στο άουστερό χέρι, παραμορφωμένος, καταματωμένος, έλλεινός, τώβαλε στα πόδια, κλονιζόμενος και διευθυνοόμενος προς τό μεγάλο χτίριο του γκαράζ και των σταύλων.

'Ο Σομπέργκ, αν και πληγωμένος κι αυτός βαρεια, τον κατεδίωσε τώρα με δυσκολία.

'Ο Κιρκώφ, στη φυγή του, δεν είχε παρὰ μία έλπιδα : να ξαναγεμίση τό πιστόλι του. Και πράγματι, κατόρθωσε να βάλη σ' αυτό τις τελευταίες σφαίρες που του άπόμειναν, πριν τον φτάσει ο διώκτης του.

Τότε, στηρίζόμενος στον τοίχο του γκαράζ — γιατί ή δύναμεις του είχαν άρχισει να τον προδίδουν κι υπέφερε φοιχτά απ' τη συντομμένη του μασέλα — σφύθηκε, με τό περιστροφό ένομο, ως τη γωνία, απ' την όποία περιμενε να παρουσιασθή ο Σομπέργκ.

Μά έπειδή ο Σομπέργκ άργούσε να παρουσιασθή, ο Κιρκώφ πρόβαλε με προσοχή τό κεράλι του.

Άμέσως ένας πυροβολισμός άντήχησε και μία σφαίρα σφύριξε σ' αυτιά του.

Τραβήχτηκε πίσω κι έτσι γλύτωσε. Συγχρόνως είχε την έμπνευσι να κινή όλο τον γύρο του κτιρίου και να πέση έτσι στην πλάτη του Σομπέργκ. Σούφροντας κι άκουμπώντας στον τοίχο, τά κατάφερε να πραγματοποιήση τό σχέδιό του. Δεν είχε πειά παρὰ να στρίψη τη γωνία για να ριχτή επάνω στον αντίπαλό του, μά, για τη δυστυχία του, κι' ο Σομπέργκ είχε την ίδια άκριβώς μ' αυτόν έμπνευσι.

Κι' έξαφνα βρέθηκαν άντιμέτωποι!

Άδειασαν άμέσως ο ένας έναντιόν του άλλου τά περιστροφά τους στα στραβά, χωρίς να ξέσουν τί έκαναν.

Μά, έπει' από μία στιγμή, ο Σομπέργκ άπόμεινε χωρίς σφαίρες, και για να ξεφύγη, έτρέξε μέσα στην τραπεζαρία. 'Όταν ο Κιρκώφ έφτασε κι' αυτός εκεί, σούφροντας πάντα άξιοθρήνητος, δεν είχε ούτε κι' εκείνος σφαίρες κι' είχε τραβήξει τό σπαθί του.

Τότε ο προσκαλεσμένος που βρισκότουσαν στα παράθυρα και στις πόρτες, άκουσαν ένα τρομακτικό πάταγο επίπλων που άναποδογυρίζοντουσαν και σκευών που έσπαζαν.

Άπ' τ' άνοιχτά παράθυρα έβλεπαν τους δυο αντίπαλους, έτοιμοθανάτους πειά, να καταφέρουν ο ένας έναντιόν του άλλου χτυπήματα άπογνώσεως.

(Άκολουθεί)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Τό μεγαλύτερο γνωστό έντομο είνε ή πεταλούδα της Κεντρικής Άμερικής, ή όποία ονομάζεται Ερόμπος Στριχ και της όποίας τά φτερά έχουν μήκος 5 μέτρων!

— Μερικά ζώα μπορούν να ζήσουν επί πολλά χρόνια χωρίς νερό.

— Ένας σκύουρος π. χ. του Ζωολογικού Κήπου του Λονδίνου έζησε 25 χρόνια χωρίς να πη ούτε σταγόνα νερού.

— Στο Βάικαλδ της Άγγλίας βρισκεται ή πιο προϊότυπη και ύποθευματική φυλακή.

— Οι φυλακισμένοι κατάδυοι έχουν στη διάθεσί τους βιβλιοθήκες, κινηματογράφο, ραδιόφωνο και καταγίνονται σε άθλητικοι παιχνίδια.

— Μία Άγγλική άποστολή υπό τον σοφόν καθηγητή της Άνθρωπολογίας, Σέλιγκ, ανέκαλύφτε τελευταία στα ένδοταρι της Γουινέας μία φυλή Πυγμαίων, τό άνίστημα των όποιών έχει ύψος 1.20 του μέτρου.

— Όπως αναφέρει ο Σέλιγκ, οι Πυγμαίοι της Νέας Γουινέας έχουν για τό γάμο παραδοξότατα έθιμα.

— 'Όταν παντρεύεται ένας Πυγμαίος, όφείλει να δεχτή από τη μέλλουσα γυναίκα του τόσους ραδιόμους, όσα είνε τά χρόνια της ηλικίας του!

— Με την... προγραμμαία αυτή δοσά οι Πυγμαίοι θέλουν ν' άποδείξουν την άφοσίωση και ιερή ή ύποταγή τους στις γυναίκες των!

— Η Πυγμαίος μπορούν να χωρίσουν τον άντρα τους όποτε θέλουν. Κάθε φερά όμως που μία Πυγμαία χωρίζει από τον άντρα της, κώβεται άγογγύστως και της κόβει μία φάλαγγα από ένα δάχτυλο του χεριού της!

— Είνε δε τόσα συχνά τά διαζύγια των Πυγμαίων αυτών, ώστε τά μέλη της Άγγλικής άποστολής είδαν πολλές γυναίκες της φυλής αυτής νάχουν κομμένα τελείως τά δάχτυλα των χεριών τους!

— 'Ο άρχαιότερος και μεγαλύτερος ένδοταριός οίκος της Ερώπης είνε του Άσσέτ, στο Παρίσι.

— 'Ιδρύθηκε τό 1825 κι' έχει σήμερα 55 ύποκαταστήματα μέσ' στο Παρίσι, 1750 ύποκαρτωεία σ' όλη τη Γαλλία και χιλιάδες άνταπροσώπους σ' όλο τον κόσμο.

— Στα τυπογραφία του έργοστάσια εργάζονται νυχθημερόν 475 λινοτυπικές μηχανές. Τό προσωπικό του άνέρχεται σε 6725 υπάλληλους και εργάτας, ο δε άρχιός των άντιτύπων που εκδίδει έτησίως φτάνει περίπου τά 23.000.000.

— Σίγουρα με μία τελευταία στατιστική, στην Άμερική άντιστοιχεί ένα τηλεφώνο προς τρεις κατοίκους!

— Στη Νέα Υόρκη ύπάρχουν 42.000 τηλεφωνικοί θάλαμοι για την έξυπηρέτηση των άναγκών του Κοινού.

— Διαβιβάζονται τέλος καθημερινώς στη Νέα Υόρκη περίπου 25.000.000 τηλεφωνήματα, στο δε Κέντρον των τηλεφώνων της άπασχολούνται 212.000 υπάλληλοι.

— Οι Παρισιοί άρχισαν να διαμυρτρώνται για την άγαλματομανία, ή όποία έχει καταλάβει τους έπαιθμους των.

— Εκτός των άλληγοικών παραστάσεων, των διαφόρων μνημειών του Παρισίου και των άγαλμάτων, τά όποία σπολίζουν τη Δημιαρχία, τον Ίπτόδρομο και τό Λούβρο, ύπάρχουν στη Γαλλική πρωτεύουσα και άλλα 375 άγάλματα.

— Τά 65 από αυτά είνε άγάλματα λογίων, τά 50 άγάλματα σοφών, τά 35 άγάλματα πολιτικών και μοναρχών, τά 25 στρατιωτικών, τά 15 μουσειών, τά 10 φιλοσφωπών και τά ύπόλοιπα διαφόρων άλλων διακετών Γάλλων.

— Άγάλματα γυναικών ύπάρχουν μονάκιμ πέντε σ' όλο τό Παρίσι.

— Στη Δρέσδη της Γερμανίας ιδρύθηκε τελευταία ένας πολύ πρωτότυπος σύλλογος «Προστασίας των σφαζόμενων ζώων»!

— Σκοπός του σύλλογου αυτός είνε να φροντισή, όπως τά σφαζόμενα καθημερινώς ζώα (μοσχάρια, άρνιά, χοίροι, πουλερικά, κλπ.) θανατώνονται κεραινοδόλως, χωρίς να βασανίζονται επί πολλήν ώρα.

— Έκονοποίησε μάλιστα ο σύλλογος αυτός σχετικώς έγκυκλιους σ' όλα τά κρησπολεία της Γερμανίας, ή όποιες μεταξύ των άλλων, οινιστούν και τά έξης: «Εργάζου πάντοτε με όικτο, μη κώμης τό θύμα σου να πονήση, αλλά προσάθησε μ' ένα ξαφνικό χτύπημα να τό θανατώσης κεραινοδόλως. Νάβη, δηλαδή, τό θύμα σου θάνατο όμοιο μ' εκείνον που θά ζητώσεις και σ' ο ίδιος!».

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

